

Σημειώσεις του μακαριστού Κατηχητή Γεωργίου Ξ. Οικονόμου

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ ΚΟΛΑΣΕΩΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Και εξελεύσονται και όψονται τα κώλα των ανθρώπων των παραβεβηκότων εν εμοί· ο γάρ σκώληξ αυτών ου τελευτήσει και το πύρ αυτών ου σβεσθήσεται, και έσονται εις όρασιν πάση σαρκί.

(Ησαΐας 66,24)

Ταπείνωσον σφόδρα την ψυχήν σου, ότι εκδίκησις ασεβώς πύρ και σκώληξ.

(Σοφία Σειράχ Ζ΄.17)

Ουαί έθνεσιν επανισταμένοις τω γένει μου· Κύριος Παντοκράτωρ εκδικήσει αυτούς εν ημέρα κρίσεως· δούναι πύρ και σκώληκας εις σάρκας αυτών, και κλαύσονται εν αισθήσει έως αιώνος.

(Ιουδιθ. Ιστ΄.17)

ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Ο τόπος ούτος ονομάζεται εν τη Αγία Γραφή «άδης» (Λουκάς Ιστ΄.22), «σκότος εξώτερον» (Ματθ. ΚΒ΄.13), «φυλακή πνευμάτων» (Α΄ Πέτρου γ΄.19), «άβυσσος» (Λουκ.Η΄.31), «καταχθόνιος» (Προς Φιλιππησίους Β΄.10), «γένενα» (Ματθ.Ε΄.22), «κάμινος πυρός» (Ματθ.ΙΓ΄.50), «πύρ άσβεστον» (Μάρκ. Θ΄.43), «όπου ο σκώληξ αυτών ου τελευτά» «και το πύρ ου σβέννυται» (Μάρκ. Θ΄.44), «πορεύεσθε απ΄ εμού οι κατηραμένοι εις το πύρ το αιώνιον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού» (Ματθ. ΚΕ΄.41)

Οι εν τω άδη βάσανοι των αμαρτωλών εισίν αι εξής: α) ότι εισίν αποκεχωρισμένοι του φωτός, της του Θεού όψεως (Ματθ.Ζ΄.23) β) ότι εισίν εστερημένοι της μετοχής της επουρανίου βασιλείας και της των δικαίων μακαριότητος και απεληλαμένοι εις το πύρ το εξώτερον (Ματθ.Κβ΄.23) γ) ότι αισθάνονται τας της συνειδήσεως δήγματα επί ταις ιδίαις αμαρτίαις αδιαλείπτως βασανίζοντα αυτούς, ώσπερ ο σκώληξ ου τελευτά. (Μαρκ.Θ΄.44)

Ει δε οφθαλμός ο δεξιός σου σκανδαλίζει σε, έξελε αυτόν και βάλε από σου συμφέρει γάρ σοι ίνα απόληται έν των μελών σου, και μη όλον το σώμα σου βληθή εις γέενναν.

(Ματθ. Ε΄.29-30)

Και βαλούσιν αυτούς εις την κάμινον του πυρός εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων.

(Ματθ. Ιγ΄. 41-42)

Μέλλει γάρ ο Υιός του ανθρώπου έρχεσθαι εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε αποδώσει εκάστω κατά την πράξιν αυτού.

(Ματθ.Ιστ΄.27)

Και εάν σκανδαλίζει σε η χείρ σου, απόκοψον αυτήν, καλόν σοι εστί κυλλόν εις την ζωήν εισελθείν, ή τους δύο χείρας έχοντα απελθείν εις την γέενναν εις το πύρ το άσβεστον, όπου ο σκώληξ αυτών ου τελευτά και το πύρ ου σβέννυται.

(Μάρκος Θ΄.43,44,45-49)

Και τον αχρείον δούλον εκβάλετε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί έσται ο κλαυθμός κι ο βρυγμός των οδόντων.

(Ματθ.Κε΄.30,41,46)

Ει γάρ ο Θεός αγγέλων αμαρτησάντων ουκ εφείσατο αλλά σειραίς ζόφω ταρταρώσας παρέδωκεν εις κρίσιν τηρουμένους.

(Β΄ Πέτρου Β΄.4)

Πάσα παράβασις και παρακοή έλαβεν ένδικον μισθαποδοσίαν.

(Εβραίους Β΄.2)

Ο διάβολος ο πλανών αυτούς εβλήθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου και το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης και βασανισθήσονται ημέρας και νυκτός εις τους αιώνας των αιώνων.

(Αποκάλυψις Ιωάννου Κ'.10)

Τοις δε δειλοῖς και ἀπίστοις και εβδελυγμένοις και φονεῦσι και πόρνοις και φαρμακοῖς και ειδωλολάτρεις και πάσι τοις ψευδέσι το μέρος αὐτῶν εν τη λίμνη τη καιομένη εν πυρί και θείῳ ὁ ἐστίν ο θάνατος ο δεύτερος.

(Αποκάλυψις ΚΑ'.8)

(Β' Θεσσαλ. Α'.9) (Β'. Κορινθ.Ε'.10) (Α' Κορινθ. Στ'.2)

ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Τω πολλά πονηρά πεποηκότι κατά τον βίον, φοβεροί τινες και κατηφείς παρίστανται ἄγγελοι, πύρ βλέποντες, πύρ αναπνέοντες, διά την πικρίαν της προαιρέσεως, νυκτί εοικότες τα πρόσωπα διά το κατηφές και μισάνθρωπον. Εἶτα βάραθρον βαθύ και σκότος αδιεξόδευτον και πύρ αλαμπές· εν τω σκότει την μέν καυστικήν δύναμιν ἔχον το δε φέγγος αφηρημένον. Εἶτα σκωλήκων γένος ιοβόλον και σαρκοφάγον, απλήστως εσθίον και μηδέποτε κορεννύμενον, αφορήτους οδύνας εμποιοῦν τη καταβρώσει.

(Μέγας Βασίλειος)

Εἰ γάρ βαλανεῖον και πυρετός οὕτως ημάς θλίβει και θορυβεῖ, ὅταν εις τον ποταμόν του πυρός εμπέσωμεν ἐκείνον τον ἐλκόμενον πρό του βήματος του φοβερού πώς διακεισώμεθα; Ἄρα βρύξομεν τους οδόντας υπό των πόνων και των αφορήτων αλγηδόνων, ο δε επαμύνων ἐσται ουδεὶς καταμάθωμεν σαφώς.

(Ιωάννης Χρυσόστομος)

ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ

ΚΑΜΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

... Και τους ποιούντας την ανομίαν, και βαλούσιν αὐτούς εις την κάμινον του πυρός.

(Ματθ. Ιγ'.41-42)

Και αφοριούσι τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων, και βαλούσιν αὐτούς εις την κάμινον του πυρός.

(Ματθ. ΙΓ'.49-50)

ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Και βασανισθήσονται εν πυρί και θείῳ... εις αἰώνας αἰώνων.

(Αποκάλυψις ΙΔ'.10)

Ζώντες εβλήθησαν οι δύο εις την λίμνην του πυρός την καιομένην εν θείῳ.

(Αποκάλυψις ΙΘ'.20)

Και ο διάβολος ο πλανών αὐτούς εβλήθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου.

(Αποκάλυψις Κ'.10)

Και ει τις ουχ ευρέθη εν τη Βίβλω της ζωής γεγραμμένος εβλήθη εις ην λίμνην του πυρός.

(Αποκάλυψις Κ'.15)

... το μέρος αὐτῶν εν τη λίμνη τη καιομένη εν πυρί και θείῳ.

(Αποκάλυψις ΚΑ'.8)

ΠΥΡ ΑΣΒΕΣΤΟΝ

Ο γάρ σκώληξ αὐτῶν ου τελευτήσει, και το πύρ αὐτῶν ου σβεσθήσεται.

(Ησαΐας 66,24)

Το δε ἄχυρον κατακαύσει πυρί ασβέστω.

(Λουκάς Γ'.17)

Εν πυρί φλογός διδόντος εκδίκησιν τοις μη ιεδόσι Θεόν.

(Β' Θεσσαλ. Α'.7,8)

ΣΚΟΤΟΣ ΕΞΩΤΕΡΟΝ

Ἄρατε αὐτόν και εκβάλετε εις το σκότος το εξώτερον.

(Ματθ.Κβ'.13)

Και τον αχρεῖον δούλον εκβάλετε εις το σκότος το εξώτερον.

(Ματθ. ΚΕ'.30)

ΣΚΩΛΗΞ

Ὅπου σκώληξ αὐτῶν ου τελευτά και το πύρ ου σβέννυται.

(Μάρκ.Θ'.44)

Ο ΚΛΑΥΘΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΡΥΓΜΟΣ

Εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων.

(Ματθ.Η΄.12)

Εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων.

(Ματθ.ΚΒ΄.13)

Εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων.

(Ματθ.ΚΕ΄.30)

ΓΕΕΝΝΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Συμφέρει γάρ σοι ίνα απόληται έν των μελών σου και μη όλον το σώμα σου βληθή εις γέενναν.

(Ματθ.Ε΄.30) (Ματθ.Ι΄.28) (Ματθ.ΙΗ΄.9) (Ματθ.Κγ΄.33)

Πώς φύγετε από της κρίσεως της γέεννης.

(Ματθ.ΚΓ΄.33)

ΤΑ ΑΤΕΛΕΙΩΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ ΚΟΛΑΣΕΩΣ

Οι αμαρτωλοί θα απέλθουν «εις κόλασιν αιώνιον» (Ματθ.Κε΄.46)

Οι αμαρτωλοί θα απέλθουν «εις γέενναν του πυρός (Ματθ.Ε΄.29-30)

Οι αμαρτωλοί θα απέλθουν «εις την κάμινον του πυρός – εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων (Ματθ.ΙΓ΄.41-42)

.....όπου ο σκώληξ αυτών ου τελευτά και το πύρ ου σβέννυται

(Μάρκος Θ΄.43-48)

Εις το σκότος το εξώτερον εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων

(Ματθ.ΚΕ΄.30)

Ει γάρ ο Θεός Αγγέλων αμαρτησάντων ουκ εφείσατο αλλά σειραί ταρταρώσας παρέδωκεν εις κρίσιν τηρουμένης (Β΄ Πέτρου Β΄.4)

Θλίψις και στενοχωρία επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου τη κατεργασμένην το κακόν

(Ρωμαίους Β΄.8)

Ουαί τω ανθρώπω εκείνω, δι΄ ου ο υίός του ανθρώπου παραδίδοται καλόν ήν αυτώ ει ουκ εγεννήθη ο άνθρωπος εκείνος

(Ματθ.Κστ΄.24, Μάρκ.ΙΔ΄.21, Ματθ.10,11)

Η αιωνία κόλασις δεν είναι εκμηδενισμός

Ο διάβολος ο πλανών αυτούς εβλήθη εις την λίμνην του πυρός και θείου, όπου το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης και βασανισθήσονται ημέρας και νυκτός εις τους αιώνας των αιώνων.

(Αποκάλυψ. Κ΄.10)

ΥΜΝΟΣ

Ρήτορες σοφίας θεοειδείς, στύλοι Εκκλησίας, ουρανίων μυσταγωγοί, Βασίλειε Πάτερ, Γρηγόριε θεόφρον, και θείε Ιωάννη κόσμω εδείχθητε.

